

Nr 519

Av herr **Strandh m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 71, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.*

I proposition nr 71 till årets riksdag föreslår Kungl. Maj:t fortsatt successiv avveckling av fastighetsbeskattningen samt vissa åtgärder för att i beskattningshänseende neutralisera verkningarna av den höjning av taxeringsvärdena som kan förutses vid 1957 års allmänna fastighetstaxering; sålunda föreslås att det s. k. repartitionstalet sänkes från nuvarande 4 till 2,5.

Riksdagen har vid upprepade tillfällen uttalat sig för en successiv avveckling av fastighetsbeskattningen, och ett första steg i denna riktning togs år 1953, då repartitionstalet sänktes från 5 till 4. Även 1955 års bevillningsutskott har uttalat sig för en fortsatt avveckling av skatten i fråga.

Måhända har det i förväg varit svårt att beräkna vilken höjning av skogsvärdena som kunde förväntas vid innevarande års fastighetstaxering. De blivande värdena kan emellertid nu säkrare bedömas. Som domänstyrelsen i sitt remissyttrande framhåller blir ökningen inte likformig över hela landet, men sannolikt kommer det genomsnittliga taxeringsvärdet på skogsmark och växande skog att mer än fördubblas. Därest repartitionstalet blir fastställt till 2,5 för samtliga slag av fastighetstaxeringsobjekt, blir då följderna för skogsbrukets del dels den, att fastighetsskatteunderlaget i regel väsentligt ökar och att fastighetsskatten blir effektiv i större utsträckning än vad som nu är fallet, dels den att av det sammanlagda effektiva fastighetsskattebeloppet skogsfastigheterna framdeles kommer att få svara för en procentuellt större andel än för närvarande. Det bör även framhållas att en ökning av den effektiva fastighetsskatten kommer att öka svårigheterna för fastighetsskattens framtida avveckling och att en ökning av denna särskilda skattebörda under avvecklingstiden även är olämplig ur fastighetsägarnas synpunkt.

Efter att ha erinrat om att fastighetstaxeringen för enskilda fastighetsägare är grundläggande även för andra betydande skattepålagor — skogsvårdsavgift, förmögenhetsskatt, arvs- och kvarlåtenskapsskatt, gåvoskatt och lagfartsstämpel — förordar domänstyrelsen att repartitionstalets såvitt angår skogsmark och växande skog fastställs till 1,5.

Domänstyrelsen åberopar i sitt remissyttrande, till vilket vi hänvisar,

utöver de nu anförda även andra skäl för sänkning av ifrågavarande repartitionstal. Något hinder att liksom tidigare tillämpa olika repartitionstal för olika fastighetstaxeringsobjekt synes icke föreligga; tvärtom torde detta bli nödvändigt för att så långt möjligt skapa likställighet mellan de olika slagen av objekt vid strävandena att neutralisera verkningarna av den förestående höjningen av taxeringsvärdena och att successivt avveckla fastighetsbeskattningen.

Undertecknade, som beklagar att inte skogsbrukets företrädare i större utsträckning beretts tillfälle yttra sig i ärendet, är angelägna särskilt framhålla ett till synes förbisett skäl mot skärpning av skogsbrukets fastighets-skatt. Skogsvårdslagen inskränker som bekant i det allmännas intresse skogsägarens fria dispositionsrätt över sin skog. Denna lags bestämmelser innebär att skogsägarna ålägges ett tvångssparande av skog intill den bestockningsgräns, som vid uthålligt skogsbruk betraktas som den ideala. Skogskapitalet på de enskilda skogarna är med skogsvårdslagens tvingande stöd under uppbyggnad mot detta mål. Bestockningen har härigenom ökat år från år men genomsnittligt är virkesförrådet ännu långt under det eftersträfvade. När sålunda skogsägaren genom lag ålägges ett tvångssparande av skog, framstår det som föga rimligt att skärpa beskattningen av just detta objekt, över vilket ägaren icke äger fri dispositionsrätt.

Genom vad domänstyrelsen, näringslivets skattedelegation och vissa länsstyrelser anfört står det klart att repartitionstalet 2,5 skulle komma att innebära en skärpning av fastighetsbeskattningen för skogsbrukets del, som direkt strider mot departementschefens uttalade strävan att neutralisera verkningarna av de höjda taxeringsvärdena vid 1957 års fastighetstaxering och att avveckla fastighetsbeskattningen. Mycket talar för att repartitionstalet för alla slag av fastigheter bör sänkas till 2, om man vill säkerställa att den effektiva fastighetsskatten icke skall tillåtas stiga. Ett beslut av denna art kan vi alternativt förorda. För skogsbrukets del bör i vart fall ett högre repartitionstal icke rimligen komma i fråga.

Under återopande av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att vid enhetligt repartitionstal för fastighetsbeskattningen detta bestämmes till 2,0, alternativt att vid olika repartitionstal repartitionstalet för skogsmark och växande skog icke bestämmes högre än till 2,0.

Stockholm den 12 mars 1957

Mac T. Hamrin
i Kalmar

Fridolf Jansson
i Benestad

Erik Strandh
Yngve Hamrin
i Jönköping